

MINISTERUL ECONOMIEI ȘI FINANTELOR
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI

DECIZIA NR. 60

din 25.06.2008

privind soluționarea contestației formulată de
S.C. S.R.L. din localitatea,
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului sub nr.din 09.05.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului a fost sesizată de Administrația Finanțelor Publice a municipiului – Activitatea de Inspecție Fiscală prin adresa nr.din 08.05.2008, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 09.05.2008, cu privire la contestația formulată de **S.C. S.R.L.** din localitatea,

S.C. S.R.L. contestă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 31.03.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr.in 31.03.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.in 31.03.2008, privind suma delei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
-penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei TVA;
-lei majorări de întârziere aferente TVA;
- lei penalități aferente T.V.A..

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C. S.R.L. din localitatea, prin contestația formulată și completările depuse ulterior, solicită admiterea contestației și anularea Deciziei de impunere nr./31.03.2008 și a dispoziției de măsuri emise de AFPM, ca fiind netemeinice și nelegale.

1. Contestatoarea consideră că în mod ilegal controlorii fiscali au stabilit că în perioada 01.01.2005 – 31.12.2007 societatea nu a înregistrat venituri și susține că decontarea **cheltuielilor cu combustibilii** s-a efectuat având la bază următoarele documente:

- factură fiscală / bon fiscal de achiziționare a combustibililor;
- foaia de parcurs a autoturismului cu precizarea consumului specific, km parcurși și consumul total.

Societatea precizează că cheltuielile cu combustibilul au fost înregistrate în contabilitate pe bază de documente justificative, conform Legii nr. 82/1991 și a HG nr. 831/1997, factura fiscală și bonurile fiscale fiind recunoscute pentru înregistrarea în contabilitate, cu condiția ca acestea să cuprindă informațiile obligatorii stipulate în actele normative invocate.

De asemenea, apreciază că organele de inspecție fiscală au abordat o metodă superficială și neprofesionistă de estimare a bazei de impunere, fără a lua în calcul toate datele și documentele care au relevanță pentru estimare și care să fie apropiate situației fiscale de fapt, conform art. 66 din O.G. 92/2003.

Societatea consideră că nu au fost avute în vedere prevederile O.M.E.F nr. 1181/2007 privind modelul și conținutul raportului de inspecție fiscală și că în mod aleatoriu, fără să prezinte argumente, organele de control au stabilit nedeductibile cheltuielile cu combustibilii consumați, presupunând ca fiind nedeductibilă suma delei în anul fiscal 2005, suma delei în anul 2006 și suma delei în anul 2007, nerespectându-se prevederile art. 92 alin. 2 lit. d 1) din O.G. nr. 92/2003.

Contestatoarea susține că în perioada 2005 – 2007 a înregistrat venituri din activitatea de pază, în anul 2005 în sumă de lei, în anul 2006 în sumă delei și în anul 2007 în sumă delei, pentru care depune în susținerea cauzei copii după jurnalul de vânzări aferent perioadei 2005 – 2007.

Prin contestația formulată precizează că în perioada anterioară, respectiv 2001 -2004, ponderea cheltuielilor cu combustibilii consumați de unitate în total venituri realizate din activitatea de pază este de 56 %, procent care se menține cu mici influențe și în anii 2005 și 2007, cu excepția anului 2006, când societatea și-a îndreptat atenția spre recuperarea creanțelor și efectuarea de studii de piață în vederea încheierii de noi contracte și de cooptare de noi clienți.

În susținerea cauzei contestatoarea invocă prevederile art. 21 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 571/2003 unde se prevede că sunt considerate cheltuieli deductibile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și „cheltuielile cu studiul pieții, promovarea pe piețele existente sau noi”.

Societatea prezintă situația veniturilor realizate din activitatea de pază și consumul de combustibil pentru perioada 2001 – 2007, cu reflectarea ponderii cheltuielilor cu combustibilul în total venituri astfel:

An fiscal	Venituri (cont 704)	Cheltuieli (cont 6022)	Pondere
2001	61,12 %
2002	67,71 %
2003	38,72 %
2004	53,49 %
2005	57,86 %
2006	411,94 %
2007	48,90 %

2. În ceea ce privește cheltuielile înregistrate în contul 6581, pentru perioada 01.01.2007 – 31.12.2007, în sumă delei, considerate de organele de control nedeductibile, societatea susține că din analiza fișei de cont se trage concluzia că în anul 2007 societatea a înregistrat în mod eronat prin contul 6581 o serie de reconsiderări a unor cheltuieli după cum urmează:

- cheltuielile cu chirii, aferente unui contract de leasing, ce au fost înregistrate eronat pe cheltuieli în anul 2006, care ar fi trebuit să fie nedeductibile din punct de vedere fiscal în anul 2006, societatea făcând corecția acestor înregistrări în anul 2007 pe seama contului 6581;

- cheltuieli cu amortizarea unor mijloace de transport și a clădirii proprietatea firmei, care trebuiau înregistrate pe cheltuieli în anul 2006 și care ar fi fost deductibile din punct de vedere fiscal în perioada la care se referă.

Contestatoarea invocă prevederile H.G. 44/2004 privind Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal, art. 19 pct. 13, unde se prevede că „Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin”, și prevederile OMF 1752/2005, unde se prevede că orice corecție a unor elemente de cheltuielă care au fost înregistrate pe cheltuielă, care au fost înregistrate eronat în anii precedenți sau care nu au fost înregistrate în contabilitate în momentul efectuării lor, se corectează în contabilitate pe seama rezultatului reportat.

Societatea susține că organele de inspecție ar fi trebuit să ia în calcul la stabilirea profitului impozabil pentru anul 2007 (.....lei –lei) cheltuielile nedeductibile în sumă delei.

De asemenea, menționează că elementele care au fost înregistrate eronat prin contul 6581 în anul 2007 sunt următoarele:

- stornare cheltuieli cu chirii	=lei (NC/31.12.2007);
- amortizare clădire	=lei (NC/31.12.2007);
- amortizare mijloc de transport	=lei (NC/31.12.2007).

TOTALlei.

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, dedusă pe bază de facturi și bonuri fiscale, privind combustibilul, neadmisă la deducere pe motiv că nu a realizat venituri, societatea susține că facturile fiscale și bonurile fiscale sunt recunoscute ca documente justificative pentru înregistrare în contabilitate, iar combustibilii au fost utilizați în folosul realizării de operațiuni taxabile, conform celor prezentate la capitolul privind impozitul pe profit.

4. În ceea ce taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, neadmisă la deducere de organele de control pe motiv că în perioada 01.01.2005 – 31.12.2006 societatea a vândut sub preț diferite mijloace fixe, fără a colecta TVA aferentă cheltuielilor nedeductibile înregistrate în urma vânzării, contestatoarea susține că prin actul de control nu sunt menționate principalele elemente de identificare și determinare a bazei impozabile, respectiv denumire, valoare de intrare, valoarea amortizată, valoare de vânzare și TVA deductibilă, apreciind că nu au fost respectate prevederile O.M.E.F. nr. 1181/2007.

Totodată, precizează că art. 134¹ alin. (3) din Legea nr. 571/2003, invocat de organele de control, nu are legătură cu constatările efectuate.

De asemenea, precizează că pentru tranzacțiile efectuate s-au emis facturi fiscale, pentru care societatea a colectat taxa pe valoarea adăugată, astfel:

- în anul 2005 societatea a vândut un spațiu de 14 mp, ce are la bază factura nr. /01.01.2008, la valoarea delei și TVA delei, care a fost achiziționat culei și pentru care societatea a dedus TVA delei;
- în anul 2005 societatea a vândut cu factura nr. /23.04.2005 un autoturism ce a fost achiziționat în anul 2003 de la o

persoană fizică pentru care societatea nu și-a exercitat dreptul de deducere la achiziționare;

Societatea precizează că valoarea cheltuielilor rămase în urma vânzării acestui imobil sunt în sumă delei.

- în anul 2005 societatea a vândut în baza facturii nr. /23.04.2005 un autoturism ce a fost achiziționat în anul 2003 de la o persoană fizică pentru care societatea nu și-a exercitat dreptul de deducere la achiziționare. Valoarea de intrare a mijlocului de transport a fost delei, iar valoarea de vânzare fără TVA delei, societatea colectând TVA delei. Valoarea cheltuielilor rămase neamortizate cu ocazia scoaterii din evidență a autoturismului sunt delei.

- în anul 2006, în baza facturii nr. /30.12.2007, societatea a vândut un autoturism la valoarea fără TVA delei, care a fost achiziționat de la o persoană fizică în anul 2005 la valoarea delei, drept pentru care societatea nu și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 31.03.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr.in 31.03.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.in 31.03.2008, organele de control au constatat că în perioada 01.01.2005 – 31.12.2007 societatea este plătitoare de impozit pe profit și că în perioada respectivă contul de profit și pierdere se prezintă astfel:

DENUMIRE INDICATORI	ANUL 2005	ANUL 2006	ANUL 2007
Venituri
Cheltuieli
Profit/pierdere contabilă
Cheltuieli nedeductibile
Profit impozabil/ pierdere
Impozit pe profit	0	0

A. REFERITOR LA IMPOZITUL PE PROFIT

În ceea ce privește impozitul pe profit, în urma verificării efectuate organele de control au constatat următoarele:

1. În trimestrul I 2005, societatea a înregistrat un profit impozabil în sumă delei, pentru care nu a calculat impozit pe profit, motiv pentru care organele fiscale au stabilit suplimentar suma delei (.....lei x 16%), fiind încălcate prevederile art. 14 lit. a) din Legea nr. 571/2003.

2. În perioada 01.01.2005 – 31.12.2007, societatea a înregistrat cheltuieli privind combustibilul în sumă delei, fără a realiza venituri, stabilindu-se că cheltuielile nu sunt aferente veniturilor, fiind încălcate prevederile art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003.

3. În perioada 01.01.2005 – 31.12.2005, societatea a înregistrat în contul 603 „Cheltuieli privind materialele de natura obiectelor de inventar” suma delei, fără a avea la bază documente legale, organele de control considerând că suma respectivă nu este deductibilă fiscal, fiind încălcate prevederile art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003.

4. În perioada 01.01.2007 – 31.12.2007, societatea a înregistrat în contul 6581 „Despăgubiri, amenzi și penalități” cheltuieli nedeductibile în sumă delei, care nu au fost adunate la stabilirea impozitului pe profit, organele de control considerând că au fost încălcate prevederile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571/2003.

Pentru faptele prezentate, organele de control au recalculat impozitul pe profit aferent perioadei 01.01.2005 – 31.12.2007, conform anexei nr. 1, și au stabilit următoarele:

- impozit pe profit suplimentar în sumă totală delei;
- recuperarea pierderii fiscale aferentă anului 2005, în sumă delei;
- reducerea pierderii fiscale aferentă anului 2006 cu suma delei.

Pentru neplata în termen a impozitului pe profit suplimentar delei s-au calculat majorări de întârziere delei și penalități de întârziere de 98 lei.

B. REFERITOR LA TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

1. În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, organele de control au constatat că în perioada 01.01.2005 – 30.04.2007 societatea a avut suspendată autorizația de funcționare și nu a înregistrat venituri aferente obiectului de activitate declarat, dar s-a aprovizionat cu combustibil și a dedus TVA în sumă delei de pe diverse documente de achiziții.

1.1 Organele de control au considerat că în perioada cât societatea nu a realizat venituri nu justifică necesitatea aprovizionării cu combustibil, neavând dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă totală delei, conform prevederilor art. 145 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003.

1.2 De asemenea, organele de control au constatat că în perioada 01.01.2005 – 31.12.2006 societatea a vândut sub preț diferite mijloace fixe, fără a colecta TVA în sumă delei, aferentă cheltuielilor nedeductibile înregistrate ca urmare a vânzării, fiind încălcate prevederile art. 134¹ alin. (3) din Legea nr. 571/2003.

1.3 Organele de control au constatat că în luna iunie 2005 societatea a înregistrat în contabilitate TVA deductibilă în sumă delei și în luna octombrie 2005 a înregistrat TVA deductibilă în sumă de lei, fără a prezenta documente justificative, considerând că au fost încălcate prevederile art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003.

1.4 Totodată, în urma inventarierii faptice la data de 31.12.2007, s-a constatat o lipsă la stocul de materii prime și de produse finite în sumă totală delei (.....lei la materii prime șilei la produse finite), stabilindu-se o taxă pe valoarea adăugată delei, considerând că au fost încălcate prevederile art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003.

Pentru neplata în termen a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar, delei, s-au calculat majorări de întârziere delei și penalități de întârziere de lei.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentului, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

A. REFERITOR LA IMPOZITUL PE PROFIT

În urma verificării efectuate, organele de control au stabilit că societatea datorează pentru anii 2005 și 2007 un impozit pe profit suplimentar delei, din carelei pentru anul 2005 șilei pentru anul 2007.

În ceea ce privește impozitul pe profit pentru anul 2005, în sumă delei, a fost stabilit suplimentar de organele de control prin neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă delei, din care cu combustibilul delei și cu obiectele de inventar delei. Având în vedere că societatea a înregistrat în anul 2005 o pierdere delei, s-a stabilit un

profit impozabil delei (.....lei –lei =lei), pentru care societatea datorează un impozit pe profit delei (.....lei x 16 % =lei).

Pentru anul 2007, organele de control au stabilit un profit impozabil suplimentar delei, prin neadmiterea la deducere a cheltuielilor cu combustibilul în sumă delei și a cheltuielilor înregistrate de societatea în contul 6581 „Despăgubiri, amenzi și penalități” în sumă delei, stabilind un impozit pe profit suplimentar delei (.....lei x 16 % =lei).

Pentru impozitul pe profit suplimentar stabilit de organele de control, în sumă delei, s-au calculat majorări de întârziere delei.

1. Referitor la cheltuielile cu combustibilul delei, din carelei înregistrate în anul 2005 șilei înregistrate în anul 2007, cauza supusă soluționării este dacă societatea are dreptul la deducerea acestor cheltuieli, în condițiile în care nu face dovada că a înregistrat venituri din activitatea de protecție și pază.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control nu au admis la deducere cheltuielile cu combustibilul în sumă delei, din carelei înregistrate în anul 2005 șilei înregistrate în anul 2007, pe motiv că nu sunt aferente veniturilor.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 19 și 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal**, unde se prevede că:

„Art. 19

Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.

Art. 21

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că la determinarea profitului impozabile sunt deductibile numai cheltuielile ce sunt efectuate în scopul realizării veniturilor.

În urma verificării efectuate, organele de control au constatat că societatea a dedus la calculul impozitului pe profit cheltuieli cu combustibilul în sumălei în anul 2005 și în sumălei în anul 2007, în condițiile în care nu a realizat venituri din activitatea de protecție și pază.

De asemenea, au constatat că în perioada supusă verificării societatea a avut suspendată autorizația de funcționare eliberată de Poliția

Contestatoarea susține că în perioada 2005 – 2007 a înregistrat venituri din activitatea de pază, în anul 2005 în sumă de lei, în anul 2006 în sumă delei și în anul 2007 în sumă delei.

Societatea prezintă situația veniturilor realizate din activitatea de pază și consumul de combustibil pentru perioada 2001 – 2007, cu reflectarea ponderii cheltuielilor cu combustibilul în total venituri astfel:

An fiscal	Venituri (cont 704)	Cheltuieli (cont 6022)	Pondere
2001	61,12 %
2002	67,71 %
2003	38,72 %
2004	53,49 %
2005	57,86 %
2006	411,94 %
2007	48,90 %

Având în vedere susținerile societății, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, prin adresa nr.din 22.05.2008, transmisă la data de 27.05.2008 cu confirmarea de primire nr. a solicitat societății contestatoarei să deponă documente prin care să facă dovada că a realizat venituri din activitatea de pază.

Prin completăriledin 02.06.2008, înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 03.06.2008, contestatoarea nu aduce argumente noi care să combată constatările organelor de control.

Prin completările aduse, societatea prezintă aceleași argumente ca și în contestația formulată inițial, fără a veni cu documente și precizări concrete care să demonstreze că cheltuielile cu combustibilul sunt aferente veniturilor și că în perioada 2005 – 2007 a înregistrat venituri din activitatea de pază, așa cum susține, respectiv în anul 2005 în sumă de lei și în anul 2007 în sumă delei.

Potrivit **art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, **„(1) Contribuabilul are sarcina de a**

dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

Societatea depune în susținerea cauzei copii după jurnalul de vânzări aferent perioadei 2005 – 2007, dar aceste documente nu cuprind elemente de natură să demonstreze că a realizat venituri din activitatea de protecție și pază, în ce constau veniturile realizate în perioada respectivă, în jurnalul de vânzări fiind menționate doar numerele facturilor emise, denumirea beneficiarilor, taxa pe valoarea adăugată și baza impozabilă aferentă.

De asemenea, prin contestația formulată societatea precizează că în perioada anterioară, respectiv 2001 -2004, ponderea cheltuielilor cu combustibilii consumați de unitate în total venituri realizate din activitatea de pază este de 56 %, procent care se menține cu mici influențe și în anii 2005 și 2007, cu excepția anului 2006, când societatea și-a îndreptat atenția spre recuperarea creanțelor și efectuarea de studii de piață în vederea încheierii de noi contracte și de cooptare de noi clienți.

Contestatoarea invocă prevederile art. 21 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal unde se prevede că sunt considerate cheltuieli deductibile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și „cheltuielile cu studiul pieții, promovarea pe piețele existente sau noi”.

În ceea ce privește această susținere, respectiv că cheltuielile cu carburanții au fost făcute pentru efectuarea de studii de piață în vederea încheierii de noi contracte și de cooptare de noi clienți, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, societatea a avut suspendată activitatea de protecție și pază, astfel că nu se justifică studiul pieții pentru o activitate pe care societatea nu poate să o desfășoare.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că cheltuielile cu combustibilul au fost înregistrate în contabilitate pe bază de documente justificative, respectiv facturi fiscale și bonurile fiscale, care sunt recunoscute ca documente justificative pentru înregistrarea în contabilitate, cu condiția ca acestea să cuprindă informațiile obligatorii stipulate în actele normative invocate, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât motivul neadmiterii la deducere a cheltuielilor cu combustibilul îl reprezintă faptul că cheltuielile respective nu sunt aferente veniturilor, organele de control constatând că societatea a avut suspendată autorizația pentru activitatea de protecție și pază în perioada respectivă.

Referitor la aprecierea societății că organele de inspecție fiscală au abordat o metodă superficială și neprofesionistă de estimare a bazei de impunere, neluând în calcul toate datele și documentele care au relevanță

pentru estimare și care să fie apropiate situației fiscale de fapt, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât din actul de control nu rezultă că profitul impozabil suplimentar a fost stabilit prin estimare.

Având în vedere că societatea contestatoare nu demonstrează că **cheltuielile cu combustibilul în sumă delei**, din carelei înregistrate în anul 2005 șilei înregistrate în anul 2007, sunt aferente veniturilor și nu face dovada că a înregistrat venituri din activitatea de protecție și pază, urmează **a se respinge** contestația formulată pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată și nesuținută cu documente.

2. Referitor la cheltuielile în sumă delei, înregistrate de societatea în perioada 01.01.2007 – 31.12.2007 în contul 6581 „Despăgubiri, amenzi și penalități”, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului este investită să analizeze dacă acestea sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, în condițiile în care societatea depune în susținerea cauzei documente care nu au fost avute de organele de control.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că în perioada 01.01.2007 – 31.12.2007 societatea nu avea dreptul la deducerea cheltuielilor în sumă delei, înregistrate în contul 6581 „Despăgubiri, amenzi și penalități”, motiv pentru care au recalculat profitul impozabil pentru perioada respectivă și au stabilit un impozit pe profit suplimentar aferent delei.

În drept, sunt aplicabile prevederile **art. 19 alin. (1) și 21 alin. (4) lit. b) din Legea nr. 571 / 2003** privind Codul fiscal, unde se prevăd următoarele:

„Art. 19

Reguli generale

(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.[...]

Art. 21

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul

realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare. [...]

(4) Următoarele cheltuieli nu sunt deductibile: [...]

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române, potrivit prevederilor legale. Amenzile, dobânzile, penalitățile sau majorările datorate către autorități străine ori în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane nerezidente și/sau autorități străine sunt cheltuieli nedeductibile, cu excepția majorărilor al căror regim este reglementat prin convențiile de evitare a dublei impuneri.”

Din textele de lege menționate mai sus se reține că pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și că cheltuielile cu dobânzile/majorările de întârziere, amenzile și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române nu sunt deductibile fiscal.

În ceea ce privește cheltuielile în sumă delei, considerate de organele de control nedeductibile, societatea susține că a înregistrat în mod eronat prin contul 6581 o serie de reconsiderări a unor cheltuieli cu chirii înregistrate în anul 2006, precum și amortizarea unor mijloace de transport și a clădirii proprietatea firmei, care trebuiau înregistrate pe cheltuieli în anul 2006 și care ar fi fost deductibile din punct de vedere fiscal în perioada la care se referă.

Societatea susține că în anul 2007 societatea a înregistrat în mod eronat prin contul 6581 o serie de reconsiderări a unor cheltuieli după cum urmează:

- cheltuielile cu chirii aferente unui contracte de leasing ce au fost înregistrate eronat pe cheltuieli în anul 2006, care ar fi trebuit să fie nedeductibile din punct de vedere fiscal în anul 2006, societatea făcând corecția acestor înregistrări în anul 2007 pe seama contului 6581;

- cheltuieli cu amortizarea unor mijloace de transport și a clădirii proprietatea firmei, care trebuiau înregistrate pe cheltuieli în anul 2006 și care ar fi fost deductibile din punct de vedere fiscal în perioada la care se referă.

Societatea susține că organele de inspecție ar fi trebuit să ia în calcul la stabilirea profitului impozabil pentru anul 2007 (.....lei –lei) cheltuielile nedeductibile în sumă delei.

De asemenea, menționează că elementele care au fost înregistrate eronat prin contul 6581 în anul 2007 sunt următoarele:

- stornare cheltuieli cu chirii =lei (NC/31.12.2007);
- amortizare clădire =lei (NC/31.12.2007);

- amortizare mijloc de transport =lei (NC/31.12.2007).

TOTAL

.....lei.

Argumentele aduse de societate, ce au fost menționate mai sus, nu pot fi avute în vedere, întrucât, așa cum rezultă din cele prezentate de contestatoare, cheltuielile cu chiriile și amortizarea privesc anul 2006 și nu anul 2007, în anul fiscal 2007 putând fi admise la deducere doar cheltuielile aferente aceluși an fiscal, potrivit **art. 19 alin. (1) din Legea nr. 571 / 2003** privind Codul fiscal unde se prevede că **„Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal [...]”**

În ceea ce privește modul de corectare a înregistrărilor eronate din anii precedenți, sunt aplicabile prevederile Normelor Metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, unde la punctul 13, referitor la aplicarea art. 19 din Codul fiscal, se prevede că **„13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin. În cazul în care contribuabilul constată că după depunerea declarației anuale un element de venit sau de cheltuială a fost omis ori a fost înregistrat eronat, contribuabilul este obligat să depună declarația rectificativă pentru anul fiscal respectiv. Dacă în urma efectuării acestei corecții rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru această sumă se datorează dobânzi și penalități de întârziere conform legislației în vigoare”**.

Totodată, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 1752 / 2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, la punctul 63 alin. (1), prevede următoarele : **„Corectarea erorilor constatate în contabilitate se efectuează pe seama rezultatului reportat.”**

Din textele de lege prezentate se reține că în anul fiscal se înregistrează numai veniturile și cheltuielile ce sunt aferente anului respectiv, cele care privesc anii precedenți corectându-se pe seama rezultatului reportat.

Totodată, prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 12.06.2008, contestatoarea susține că suma delei reprezentând rulajul contului 6581 pentru luna decembrie 2007 a fost înregistrată pe cheltuială nedeductibilă la calculul impozitului pe profit.

În susținerea cauzei societatea depune copii după Balanța de verificare la 31.12.2007, Situația calculului impozitului pe profit pentru anul

2007, Fișa contului 6581 „Despăgubiri, amenzi și penalități” și diverse situații.

De asemenea, la dosarul cauzei sunt depuse copii după Declarația privind impozitul pe profit pe anul 2007, una înregistrată sub nr. din 24 ianuarie 2008, și alta rectificativă, nr. din 23 aprilie 2008, deci care este depusă după data controlului.

Potrivit **art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003** privind Codul de procedură fiscală, **„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”**

În legătură cu aplicarea acestui articol, punctul 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petentul poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Potrivit **art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală republicată,

„Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Din prima declarație pentru anul 2007, nr. din 24 ianuarie 2008, rezultă că societatea a declarat că datorează bugetului de stat un impozit pe profit de lei, la stabilirea căruia au fost avute în vedere **veniturile din exploatare de lei**, venituri financiare deși **cheltuieli din exploatare de lei**, cheltuieli financiare de lei, cheltuieli extraordinare delei și amortizare fiscală delei, cheltuieli cu amenzi și penalități delei, iar impozitul pe profit declarat este de lei.

Prin actul de control se menționează însă că pentru anul 2007 situația contului de profit și pierdere se prezintă astfel:

- venituri lei;
- cheltuielilei;
- profit impozabil /pierderelei;
- cheltuieli nedeductibilelei
- impozit pe profit lei.

Se observă că între datele prezentate de organele de control și datele din declarația inițială privind impozitul pe profit, depusă de societate pentru anul 2007, există neconcordanțe, în ceea ce privește cheltuielile și impozitul pe profit.

Totodată, din declarația rectificativă depusă de societate, dar după data controlului, rezultă că societatea a declarat că în anul 2007 a realizat venituri din exploatare de lei și financiare de, iar cheltuieli din exploatare delei, cheltuieli financiare delei, cheltuieli cu amenzi și penalități delei, iar impozitul pe profit declarat de societate este delei.

Din situația privind calculul pe profit, depusă în xerocopie de societate în susținerea cauzei, rezultă că în anul 2007 societatea a înregistrat cheltuieli deductibile delei și cheltuieli nedeductibile delei, rezultând un profit impozabil delei și un impozit aferent delei, care corespunde cu cel din declarația rectificativă, dar care a fost depusă după data controlului.

De asemenea, din Fișa contului 6581 „Despăgubiri, amenzi și penalități”, depusă în xerocopie de societate, rezultă că în acest cont sunt cuprinse și alte sume decât amenzile și penalitățile.

Din cele prezentate rezultă anumite neconcordanțe între datele din actul de control și cele din declarațiile și documentele existente la dosarul cauzei, astfel că organul de soluționare competent nu se poate pronunța asupra acestui capă de cerere.

Potrivit **art. 64, 105 și 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată,

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii. [...]

Art. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.[...]

Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, potrivit **art. 7 alin. (2)** din același act normativ, **„(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”**

Având în vedere neconcordanțele existente între datele din actul de control și cele din declarațiile și documentele existente la dosarul cauzei și că societatea depune în susținerea cauzei documente care nu au fost avute de organele de control, **se va desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 31.03.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr.in 31.03.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.in 31.03.2008, pentru **cheltuielilelei**, înregistrate de societatea în perioada 01.01.2007 – 31.12.2007 în contul 6581 „Despăgubiri, amenzi și penalități” și implicit pentru **impozitul pe profit aferent delei**, în vederea reanalizării cauzei, ținând cont de cele prezentate în prezenta decizie.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 216 (3)**, „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va

efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

3. Referitor la cheltuielile în sumă delei, privind materialele de natura obiectelor de inventar, neadmise la deducere de organele de control, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate pronunța asupra acestora, în condițiile în care societatea nu motivează contestația pentru acest capăt de cerere.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că în perioada 01.01.2005 – 31.12.2005, societatea a înregistrat în contul 603 „Cheltuieli privind materialele de natura obiectelor de inventar” suma delei, fără a avea la bază documente legale.

Prin contestația formulată, societatea nu prezintă argumente și documente care să înlăture constatările organelor de control referitoare la impozitul pe profit ce a rezultat prin neadmiterea la deducere a acestor cheltuieli.

În drept, art. 206 alin. (1) lit c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”,

coroborat cu prevederile punctului **12.1** din **Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

„12.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Din dispozițiile legale menționate mai sus se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt, cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care contestă sumele respective.

Întrucât prin contestația formulată nu au fost prezentate pentru întreaga sumă contestată motivele de drept și de fapt pe care se întemeiază contestația, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, prin adresa nr.din 22.05.2008, transmisă la data de 27.05.2008 cu confirmarea de primire nr. a solicitat societății contestatoarei să precizeze în scris pentru toate capetele de cerere motivele de drept și de fapt pe care se întemeiază contestația formulată.

Prin completările aduse, înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 03.06.2008, societatea prezintă aceleași argumente ca și în contestația formulată inițial, fără a veni cu documente și precizări în legătură cu cheltuielile în sumă delei, privind materialele de natura obiectelor de inventar, și implicit a impozitului pe profit rezultat prin neadmiterea la deducere a acestor cheltuieli.

Având în vedere cele prezentate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației, care să fie justificat cu documente și motivat pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, **se va respinge** contestația formulată **pentru cheltuielile în sumă delei**, privind materialele de natura obiectelor de inventar.

Din cele prezentate la capitolul privind impozitul pe profit, se reține că pentru anul 2005 societatea nu are dreptul la deducerea cheltuielilor cu combustibilul în sumă delei, întrucât nu face dovada că au fost efectuate în interesul afacerii, iar pentru cheltuielile cu obiectele de inventar în sumă delei societatea nu aduce argumente în susținerea contestației.

Întrucât societatea a declarat în anul 2005 o pierdere delei, prin neadmiterea la deducere a cheltuielilor în sumă delei, rezultă un profit impozabil delei, pentru care contestatoarea datorează un impozit pe profit delei.

În ceea ce privește impozitul pe profit pentru anul 2007, în sumă delei, se reține că societatea nu are dreptul la deducerea cheltuielilor cu combustibilul în sumă delei, întrucât nu face dovada că au fost efectuate în interesul afacerii, iar pentru cheltuielile în sumă delei, înregistrate în contul 6581 „Despăgubiri, amenzi și penalități”, decizia de

impunere a fost desființată, urmând a se efectua o nouă verificare, conform prevederilor legale.

Având în vedere cele prezentate, **urmează a se respinge contestația pentru impozitul pe profit pentru anul 2005, în sumă delei, stabilit suplimentar de organele de control, și a se respinge contestația pentru impozitul pe profit pentru anul 2007 în sumă delei, aferent cheltuielilor cu combustibilul, și a se desființa decizia de impunere contestată pentru impozitul pe profit pentru anul 2007 în sumă delei, conform celor prezentate mai sus.**

Având în vedere că pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar de organele de control, în sumă delei, s-a dispus respingerea contestației pentru suma delei și desființarea decizie de impunere pentru suma delei, se va **desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 31.03.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr.din 31.03.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.in 31.03.2008, pentru **accesoriile aferente în sumă delei**, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

La reverificarea accesoriilor, organele de control vor avea în vedere că pentru impozitul pe profit stabilit suplimentar de organele de control, în sumă delei, s-a dispus respingerea contestației pentru suma delei și desființarea deciziei de impunere pentru suma delei și vor ține cont de principiul "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

B. TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ

4. Referitor la suma delei, cauza supusă soluționării este dacă societatea are dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată aferentă combustibilului achiziționat, în condițiile în care nu face dovada că este aferent veniturilor.

În fapt, organele de control au constatat că în perioada verificată societatea a avut suspendată autorizația de funcționare și nu a

înregistrat venituri aferente obiectului de activitate declarat, dar s-a aprovizionat cu combustibil și a dedus TVA în sumă delei de pe diverse documente de achiziții.

Organele de control au considerat că în perioada cât societatea nu a realizat venituri nu justifică necesitatea aprovizionării cu combustibil, neavând dreptul la deducerea taxei pe valoarea adăugată în sumă totală delei.

Prin contestația formulată, societatea susține că suma respectivă a fost dedusă pe bază de facturi și bonuri fiscale, privind combustibilul, care sunt recunoscute ca documente justificative pentru înregistrare în contabilitate, iar combustibilii au fost utilizați în folosul realizării de operațiuni taxabile, conform celor prezentate la capitolul privind impozitul pe profit.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 145 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, unde se prevede că:

„(3) Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;”

Aceste prevederi, în urma modificărilor ce au avut loc, își păstrează în esență conținutul, astfel:

„Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Din textele de lege menționate se reține că persoanele impozabile au dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, numai dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Organele de control au constatat că în perioada verificată societatea a avut suspendată autorizația de funcționare eliberată de Poliția

Contestatoarea susține că în perioada 2005 – 2007 a înregistrat venituri din activitatea de pază, în anul 2005 în sumă de lei, în anul 2006 în sumă delei și în anul 2007 în sumă delei.

Societatea prezintă situația veniturilor realizate din activitatea de pază și consumul de combustibil pentru perioada 2001 – 2007, cu reflectarea ponderii cheltuielilor cu combustibilul în total venituri astfel:

An fiscal	Venituri (cont 704)	Cheltuieli (cont 6022)	Pondere
2001	61,12 %
2002	67,71 %
2003	38,72 %
2004	53,49 %
2005	57,86 %
2006	411,94 %
2007	48,90 %

Având în vedere susținerile societății, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, prin adresa nr.din 22.05.2008, transmisă la data de 27.05.2008 cu confirmarea de primire nr. a solicitat societății contestatoarei să depună documente prin care să facă dovada că a realizat venituri din activitatea de pază.

Prin completăriledin 02.06.2008, înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 03.06.2008, contestatoarea nu aduce argumente noi care să combată constatările organelor de control.

Prin completările aduse, societatea prezintă aceleași argumente ca și în contestația formulată inițial, fără a veni cu documente și precizări concrete care să demonstreze că cheltuielile cu combustibilul sunt aferente veniturilor și că în perioada 2005 – 2007 a înregistrat venituri din activitatea de pază, așa cum susține, respectiv în anul 2005 în sumă de lei, în anul 2006 în sumă delei și în anul 2007 în sumă delei.

Potrivit **art. 65 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală, „(1) **Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.**”

Societatea depune în susținerea cauzei copii după jurnalul de vânzări aferent perioadei 2005 – 2007, dar aceste documente nu cuprind elemente de natură să demonstreze că a realizat venituri din activitatea de pază și protecție, în ce constau veniturile realizate în perioada respectivă, în

jurnalul de vânzări fiind menționate numerele facturilor emise, denumirea beneficiarilor, taxa pe valoarea adăugată și baza impozabilă aferentă.

De asemenea, prin contestația formulată societatea precizează că în perioada anterioară, respectiv 2001 -2004, ponderea cheltuielilor cu combustibilii consumați de unitate în total venituri realizate din activitatea de pază este de 56 %, procent care se menține cu mici influențe și în anii 2005 și 2007, cu excepția anului 2006, când societatea și-a îndreptat atenția spre recuperarea creanțelor și efectuarea de studii de piață în vederea încheierii de noi contracte și de cooptare de noi clienți.

Contestatoarea invocă prevederile art. 21 alin. 1 lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal unde se prevede că sunt considerate cheltuieli deductibile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și „cheltuielile cu studiul pieții, promovarea pe piețele existente sau noi”.

În ceea ce privește această susținere, respectiv că cheltuielile cu carburanții au fost făcute pentru efectuarea de studii de piață în vederea încheierii de noi contracte și de cooptare de noi clienți, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât, așa după cum rezultă din documentele existente la dosarul cauzei, societatea a avut suspendată activitatea de protecție și pază, astfel că nu se justifică studiul pieții pentru o activitate pe care societatea nu poate să o desfășoare.

În ceea ce privește susținerea contestatoarei că cheltuielile cu combustibilul au fost înregistrate în contabilitate pe bază de documente justificative, respectiv facturi fiscale și bonurile fiscale, care sunt recunoscute pentru înregistrarea în contabilitate, cu condiția ca acestea să cuprindă informațiile obligatorii stipulate în actele normative invocate, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației, întrucât motivul neadmiterii la deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor cu combustibilul îl reprezintă faptul că acestea nu sunt aferente veniturilor, organele de control constatând că societatea a avut suspendată autorizație pentru activitatea de protecție și pază în perioada respectivă.

Având în vedere că societatea contestatoare nu demonstrează că cheltuielile cu combustibilul sunt aferente veniturilor și nu face dovada că a înregistrat venituri din activitatea de protecție și pază, urmează a **se respinge** contestația formulată pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, **ca neîntemeiată și nesusținută cu documente.**

5. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate pronunța asupra acestei sume, în condițiile în care prin actul

administrativ atacat nu se prezintă documentele avute în vedere, considerentele care au dus la concluzia că bunurile au fost vândute sub preț și modul în care societatea a tratat operațiunile respective din punct de vedere fiscal.

În fapt, organele de control au constatat că în perioada 01.01.2005 – 31.12.2006 societatea a vândut sub preț diferite mijloace fixe, fără a colecta TVA în sumă delei, aferentă cheltuielilor nedeductibile înregistrate ca urmare a vânzării, fără a menționa documentele avute în vedere, considerentele care au dus la concluzia că bunurile au fost vândute sub preț și modul în care societatea a tratat operațiunile respective din punct de vedere fiscal.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, neadmisă la deducere de organele de control pe motiv că în perioada 01.01.2005 – 31.12.2006 societatea a vândut sub preț diferite mijloace fixe, fără a colecta TVA aferentă cheltuielilor nedeductibile înregistrate în urma vânzării, contestatoarea susține că prin actul de control nu sunt menționate principalele elemente de identificare și determinare a bazei impozabile, respectiv denumire, valoare de intrare, valoarea amortizată, valoare de vânzare și TVA deductibilă, apreciind că nu au fost respectate prevederile O.M.E.F. nr. 1181/2007.

În drept, la art. 64 și 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se prevăd următoarele:

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

„Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", la punctul 2.1.2, prevede că la rubrica „Motivul de fapt” din decizia de impunere „se vor înscrie detaliat și în clar modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat o operațiune patrimonială, modul cum a tratat

din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale. Motivul de fapt se va înscrie atât pentru obligația fiscală principală, cât și pentru accesoriile calculate pentru aceasta.”

Din textul de lege menționat se reține că organele de control la stabilirea obligațiilor fiscale suplimentare trebuie să analizeze și să menționeze prin decizia de impunere modul în care contribuabilul a efectuat și a înregistrat operațiunea patrimonială, modul cum a tratat din punct de vedere fiscal sau cu influență fiscală și tratamentul fiscal aplicat de acesta, precum și prezentarea consecințelor fiscale.

Contestatoarea precizează că pentru tranzacțiile efectuate s-au emis facturi fiscale, pentru care a colectat taxa pe valoarea adăugată, astfel:

- în anul 2005 societatea a vândut un spațiu de 14 mp, ce are la bază factura nr. /01.01.2008, la valoarea delei și TVA delei, care a fost achiziționat culei și pentru care societatea a dedus TVA delei;

- în anul 2005 societatea a vândut cu factura nr. /23.04.2005 un autoturism ce a fost achiziționat în anul 2003 de la o persoană fizică pentru care societatea nu și-a exercitat dreptul de deducere la achiziționare;

Societatea precizează că valoarea cheltuielilor rămase în urma vânzării acestui imobil sunt în sumă delei.

- în anul 2005 societatea a vândut în baza facturii nr. /23.04.2005 un autoturism ce a fost achiziționat în anul 2003 de la o persoană fizică pentru care societatea nu și-a exercitat dreptul de deducere la achiziționare. Valoarea de intrare a mijlocului de transport a fost delei, iar valoarea de vânzare fără TVA delei, societatea colectând TVA delei. Valoarea cheltuielilor rămase neamortizate cu ocazia scoaterii din evidență a autoturismului sunt delei.

- în anul 2006, în baza facturii nr. /30.12.2007, societatea a vândut un autoturism la valoarea fără TVA delei, care a fost achiziționat de la o persoană fizică în anul 2005 la valoarea delei, drept pentru care societatea nu și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Având în vedere că prin actul de control nu se prezintă documentele avute în vedere, modul în care societatea a efectuat și a înregistrat bunurile respective, precum și modul cum a tratat operațiunile din punct de vedere fiscal, organul de soluționare nu se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere, drept pentru care urmează a **se desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. din 31.03.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr. în 31.03.2008, emisă în

baza Raportului de inspecție fiscală nr.in 31.03.2008, privind **taxa pe valoarea adăugată în sumă delei**, neadmisă la deducere de organele de control pe motiv că în perioada 01.01.2005 – 31.12.2006 societatea a vândut sub preț diferite mijloace fixe, fără a colecta TVA aferentă cheltuielilor nedeductibile înregistrate în urma vânzării.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 216 (3)**, „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

6. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului se poate pronunța asupra acestora, în condițiile în care societatea nu motivează contestația pentru acest capăt de cerere.

În fapt, în urma verificării efectuate, organele de control au constatat că în luna iunie 2005 societatea a înregistrat în contabilitate TVA deductibilă în sumă delei și în luna octombrie 2005 a înregistrat TVA deductibilă în sumă de lei, fără a prezenta documente justificative,

considerând că au fost încălcate prevederile art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003.

Prin contestația formulată, societatea nu prezintă argumente și documente care să înlăture constatările organelor de control referitoare la taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, neadmisă la deducere.

În drept, art. 206 alin. (1) lit c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, precizează:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde: [...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază;”

coroborat cu prevederile punctului **12.1 din Ordinul Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează următoarele:

„12.1. Contestația poate fi respinsă ca: [...]

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;”

Din dispozițiile legale menționate mai sus se reține că în contestație societatea trebuie să menționeze atât motivele de fapt, cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, organele de soluționare neputându-se substitui contestatoarei cu privire la motivele pentru care contestă sumele respective.

Întrucât prin contestația formulată nu au fost prezentate pentru întreaga sumă contestată motivele de drept și de fapt pe care se întemeiază contestația, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului, prin adresa nr.din 22.05.2008, transmisă la data de 27.05.2008 cu confirmarea de primire nr. a solicitat societății contestatoarei să precizeze în scris pentru toate capetele de cerere motivele de drept și de fapt pe care se întemeiază contestația formulată.

Prin completările aduse, înregistrate la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului sub nr.din 03.06.2008, societatea prezintă aceleași argumente ca și în contestația formulată inițial, fără a veni cu documente și precizări în legătură cu taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, neadmisă la deducere pe motiv că nu a prezentat documente justificative.

Având în vedere cele prezentate mai sus, precum și faptul că societatea nu aduce nici un argument de fond în susținerea contestației, care

să fie justificat cu documente și motivat pe bază de dispoziții legale, prin care să combată și să înlăture constatările organelor de inspecție fiscală, **se va respinge** contestația formulată pentru **taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, ca nemotivată.**

7. Referitor suma delei, cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează taxa pe valoarea adăugată aferentă materiilor prime în sumă delei și produselor finite în sumă delei, considerate de organele de control ca fiind lipsă în gestiune, neimputabilă, în condițiile în care din actul de control nu rezultă documentele avute în vedere la stabilirea lipsurilor, iar societatea depune în susținerea cauzei liste de inventariere în care sunt înscrise stocurile factice și scriptice ale diferitelor produse.

În fapt, organele de control stabilesc că societatea verificată datorează bugetului de stat o taxă pe valoarea adăugată în sumă delei, aferentă lipsurilor neimputabile la stocul de materii prime delei și de produse finite delei, înregistrate de societate în gestiunea societății în urma inventarierii factice la data de 31.12.2007.

În drept, în ceea ce privește operațiunile cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată, la art. **128 alin. (4) lit. d)** din **Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,** se prevăd următoarele:

„(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) - c).”

Prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului subdin 12.06.2008 societatea susține că materiile prime în sumă delei și produsele finite delei există.

Prin actul de control se precizează că în urma inventarierii factice la data de 31.12.2007 societatea a înregistrat lipsuri neimputabile la stocul de materii prime delei și de produse finite delei, fără a menționa documentele avute în vedere și considerentele care au dus la concluzia că societatea a înregistrat lipsurile respective.

Potrivit **art. 64, 105 și 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală,** republicată,

„Art. 64

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale [...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii. [...]

Art. 105

Reguli privind inspecția fiscală

(1) Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.[...]

Art. 107

Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

De asemenea, potrivit **art. 7 alin. (2)** din același act normativ, „**(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.**”

Totodată, în susținerea cauzei, societatea depune copii după Listele de inventariere la data de 31 decembrie 2007 și procesul verbal din data 31 decembrie 2007, întocmit de comisia de inventariere, în care se menționează că nu au fost stabilite diferențe între stocul faptic și stocul scriptic.

Potrivit **art. 213 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92 /2003** privind Codul de procedură fiscală, „**(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.**”

În legătură cu aplicarea acestui articol, punctul 182.1 din Normele metodologice de aplicare a acestei ordonanțe, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petentul poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Potrivit **art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003** privind Codul de procedură fiscală republicată,

„Forța probantă a documentelor justificative și evidențelor contabile

Documentele justificative și evidențele contabile ale contribuabilului constituie probe la stabilirea bazei de impunere. În cazul în care există și alte acte doveditoare, acestea vor fi luate în considerare la stabilirea bazei de impunere.”

Având în vedere că societatea depune în susținerea cauzei documente care nu au fost avute de organele de control și ținând cont de faptul că prin actul administrativ atacat nu se precizează documentele avute în vedere și considerentele care au dus la concluzia că bunurile sunt lipsă, **se va desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 31.03.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr.în 31.03.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.în 31.03.2008, pentru **taxa pe valoarea adăugată în sumă delei**, în vederea reanalizării cauzei, ținând cont de cele prezentate în prezenta decizie.

În drept, se face aplicarea prevederilor **art. 216 (3)**, „Soluții asupra contestației” din **O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, republicată, potrivit cărora:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanței fiscale contestate, pentru care s-a dispus desființarea actelor atacate, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”,

și prevederile **pct. 12.7** din **Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005** privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Anexa nr. 1, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict

aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Având în vedere că pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă delei, stabilită suplimentar de organele de control, s-a dispus respingerea contestației pentru suma delei și desființarea deciziei de impunere pentru suma delei, **se va desființa** Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 31.03.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr.din 31.03.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.in 31.03.2008, pentru **accesoriile aferente în sumă delei**, potrivit principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze în termen de 30 de zile de la comunicare la punerea în executare a prezentei decizii pentru suma desființată, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în această decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

De asemenea, la reverificarea accesoriilor, organele de control vor avea în vedere că pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de control, în sumă delei, s-a dispus respingerea contestației pentru suma delei și desființarea decizie de impunere pentru suma delei și vor ține cont de principiul "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul).

8. Referitor la cheltuielile neadmise la deducere în anul 2005, în sumă delei, cu care a fost diminuată pierderea înregistrată de societate în anul 2006, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului are competența materială de a se investi cu soluționarea pentru acest capăt de cerere în condițiile în care prin neadmiterea la deducere a acestor cheltuieli nu a rezultat impozit pe profit.

În urma verificării efectuate, organele de control nu au admis la deducere în anul 2006 cheltuielile cu combustibilul în sumă delei, pe motiv că nu sunt aferente veniturilor, societatea neînregistrând venituri din activitatea de protecție și pază.

În fapt, prin contestația formulată, **S.C. S.R.L. din localitatea** solicită admiterea la deducere a cheltuielilor în sumă delei, considerate de organele de control prin Raportului de inspecție fiscală

nr.in 31.03.2008 ca fiind nedeductibile fiscal, care au avut drept consecință diminuarea pierderii înregistrată de societate în anul 2006.

Din Raportului de inspecție fiscală nr.in 31.03.2008, se reține că în urma verificării efectuate organele de inspecție fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a municipiului au stabilit că societatea verificată nu are dreptul la deducerea cheltuielilor în sumălei pe motiv că nu sunt aferente veniturilor, societatea neînregistrând venituri din activitatea de protecție și pază.

Așa după cum rezultă din raportul de inspecție fiscală, societatea a înregistrat în anul 2006 o pierdere fiscală delei, astfel că neadmiterea la deducere de către organele de control a cheltuielilor în sumă delei nu a generat impozit pe profit.

Prin contestația formulată societatea contestatoare solicită anularea dispoziției de măsuri prin care a fost diminuată pierderea fiscală înregistrată de societate.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 209 din Ordonanță Guvernului nr. 92 / 2003**, privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a deciziilor pentru regularizarea situației, emise în conformitate cu legislația în materie vamală, se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, al căror quantum este sub 1.000.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatarii au domiciliul fiscal; [...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că **organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere**, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere **care au ca obiect impozite**, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesorii ale acestora, or pentru anul 2006 nu s-a stabilit impozit pe profit întrucât societatea a înregistrat pierdere, organele de control emițând în acest sens Dispoziția

privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr.din 31.03.2008, pentru diminuarea pierderii cu suma delei.

Conform textelor de lege menționate mai sus cererile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.

Potrivit pct. 5.1 – 5.4 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519 / 2005:

„5.1. Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art. 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.

În situația în care, ca urmare a raportului privind rezultatele inspecției fiscale, nu se modifică baza de impunere, de la data aducerii la cunoștința contribuabilului a acestui fapt, titlul de creanță fiscală susceptibil de a fi contestat este declarația fiscală, asimilată cu o decizie de impunere în condițiile art. 83 din Codul de procedură fiscală, republicat.

5.2. Alte acte administrative fiscale pot fi: dispoziția de măsuri, decizia privind stabilirea răspunderii reglementată de art. 28 din Codul de procedură fiscală, republicat, notele de compensare, înștiințări de plată, procesul-verbal privind calculul dobânzilor cuvenite contribuabilului etc.

5.4. Competența de soluționare este dată de cuantumul total al sumelor contestate, reprezentând impozite, taxe, contribuții stabilite de plată de către organul fiscal, precum și accesorii ale acestora, sau de cuantumul total al taxelor, impozitelor, contribuțiilor, aprobate la rambursare, respectiv restituire, după caz.

Exemplu: [...]

d) Diminuarea pierderii fiscale prin neadmiterea ca deductibile a unor cheltuieli, fără a rezulta, pe cale de consecință, impozit pe profit, reprezintă măsura și intră în competența de soluționare a organului emitent al actului administrativ atacat, indiferent de cuantumul sumei contestate.”

Din textele de lege menționat mai sus se reține că în cazul în care are loc o diminuare a pierderii fiscale, fără a rezulta pe cale de consecință impozit pe profit, acesta reprezintă o măsură care intră în competența organului emitent al actului administrativ atacat.

Din cele prezentate mai sus rezultă că organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale au competența materială de a se pronunța asupra deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere care au ca obiect impozite, taxe, or în cazul de față organele de inspecție fiscală au respins la deducere unele cheltuieli care nu au avut drept consecință stabilirea unui impozit pe profit suplimentar, ci diminuarea pierderii fiscale, situație în care organele de control aveau obligația emiterii unei dispoziții de măsuri, care reprezintă un alt act administrativ fiscal și care, așa după cum se precizează la alin. (2) al art. 209 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, competența de soluționare aparține organului fiscal emitent, respectiv Administrației Finanțelor Publice a municipiului

Față de cele prezentate mai sus, se trage concluzia că organul de soluționare constituit la nivelul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului nu are competența materială în soluționarea cererii formulate de **S.C. S.R.L. din localitatea** privind cheltuielile neadmise la deducere în anul 2006, în sumă delei, cu care a fost diminuată pierderea înregistrată de societate în această perioadă, drept pentru care **se va transmite dosarul** Administrației Finanțelor Publice a municipiului pentru a proceda conform actelor normative aplicabile speței.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 19, 21, 128 alin. (4) lit. d), 145 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 7 alin. (2), 64, 65, 105, 107, 206 alin. (1) lit c) și d), 209, 213 alin. (4), 216 (3), din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, Normele Metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, punctul 63 alin. (1) din Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 1752 / 2005 pentru aprobarea reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, pct. 102.5 și 182.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. pct. 5.1 – 5.4, 12.1 și 12.7 din Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, punctul 2.1.2 din Ordinul Ministerului Economiei și Finanțelor nr. 972 / 2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală", coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E :

- **Respingerea** contestației formulate de **S.C. S.R.L.** din localitatea pentru suma delei , conform celor reținute în prezenta decizie, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei TVA;

- **Desființarea** Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.din 31.03.2008, înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a municipiului sub nr.in 31.03.2008, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.in 31.03.2008, privind suma delei, reprezentând:

-lei impozit pe profit;
-lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit;
-penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
-lei TVA;
-lei majorări de întârziere aferente TVA;
- lei penalități aferente T.V.A.,

urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă, să procedeze la reanalizarea acestora, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal, având în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Punerea în executare a prezentei decizii, pentru sumele pentru care s-a dispus desființarea, va fi efectuată în termen de 30 de zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

- **Transmiterea** dosarului cauzei pentru cheltuielile neadmise la deducere în anul 2006, în sumă delei, cu care a fost diminuată pierderea înregistrată de societate în această perioadă, Administrației Finanțelor Publice a municipiului pentru a proceda conform actelor normative aplicabile speței, potrivit celor reținute în prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.

- 1. IMPOZIT PE PROFIT** - deductibilitatea fiscală a cheltuielilor ce nu au corespondent în venituri
 - art. 19 și 21 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

- 2. IMPOZIT PE PROFIT** - neanalizarea de către organele de inspecție fiscală a documentelor prezentate de societate
 - art. 64 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

- 3. PROCEDURĂ** – contestație nemotivată
 - art. 206 alin. (1) lit c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

- 4. TVA** - dreptul de deducere a TVA aferenta unor operațiuni care nu au legătură cu activitatea economică a societății
 - art. 145 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

- 5. PROCEDURĂ** – constatări incomplete care necesită verificare
 - art. 64, 105 și 107 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată

- 6. PROCEDURĂ** - contestație nemotivată
 - art. 206 alin. (1) lit c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată,

- 7. PROCEDURĂ** – contestația îndreptată împotriva dispoziției de măsuri
 - art. 209 din Ordonanță Guvernului nr. 92 / 2003, privind Codul de procedură fiscală, republicată,